

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 7C/10/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1111232533
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Redenkovičová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2012:1111232533.2

Uznesenie

Okresný súd Bratislava I v konaní pred samosudkyňou JUDr. Tatianou Redenkovičovou Koprdivou, v právnej veci navrhovateľa : Lawyer Partners a.s., ul. Prievozská č. 37, 821 09 Bratislava, IČO : 35 944 471, zast. : Advokátska kancelária Chabadová s.r.o. Pri starej prachárni č. 13, 831 04 Bratislava, IČO : 36 866 733, proti odporcovi : L. Y., E.. P. Č.. X, XXX XX Bratislava, o zaplatenie istiny 1,33eur s príslušenstvom, o návrhu na zastavenie konania zo dňa 9.5.2012, takto

rozhodol:

Súd konanie **z a s t a v u j e .**

Súd navrhovateľovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a.**

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom podaným na Okresný súd Bratislava I na DVD nosiči dňa 31.3.2006 a Sprievodným listom zo dňa 24.7.2006 doručeným súdu dňa 26.7.2006 zapísaným pod Spr. 3268/2006 a prevedeným dňa 3.3.2010 pod sp.zn. 14Ro 80/2010 a na rozhodnutie sudcovi dňa 30.9.2011 z dôvodu, že k návrhu neboli pripojené listinné dôkazy (prihláška rozhlasového prijímača podľa ust. § 3 ods. 8 zák.č. 212/1995 Z.z. o koncesionárskych poplatkoch) ako aj s poukazom na ust. § 150 ods. 2 O.s.p. t.j. bola vec prevedená do oddelenia Občianskoprávne veci pod sp.zn. 7C 10/2012.

Dňa 8.2.2012 súd vyzval právneho zástupcu navrhovateľa na doloženie plnej moci na zastupovanie v konaní. Navrhovateľ listom zo dňa 26.2.2012 oznámil, že plná moc sa nachádza v súdnom spise sp.zn. 7C 183/2006 v originály.

Uznesením č.k. 7C 10/2012 - 48 zo dňa 4.4.2012 súd vyzval navrhovateľa na odstránenie väd návrhu a to na opravu označenia odporcu s diakritikou a s dátumom jeho narodenia pre potreby zisťovania jeho súčasného pobytu a listinných dokladov o ktoré navrhovateľ svoj návrh opiera.

Súd dňa 14.5.2012 stanovil termín pojednávania an deň 13.9.2012.

Podaním zo dňa 9.5.2012 doručeným súdu dňa 11.5.2012 označeným ako "späťvzatie návrhu " právny zástupca navrhovateľa vzal návrh späť.

7C 10/2012

Podľa ust. § 96 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa ust. § 96 ods. 2 O.s.p. súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí. V takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa ust. § 96 ods. 3 O.s.p. nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Súd v súlade s citovaným ustanovením na základe návrhu navrhovateľa na zastavenie konania voči odporcovi pred prvým pojednávaním konanie zastavil, tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Podľa ust. § 137 O.s.p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a tiež odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Podľa ust. § 150 ods. 2 O.s.p. ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Podľa ust. § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet sporu 500eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Navrhovateľ v návrhu na začatie konania zo dňa 23.3.2006 si uplatnil náhradu trov konania vo výške 2464Sk (t.j. súdny poplatok za návrh v sume 500Sk, trovy právneho zastúpenia v sume 1964Sk). Z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že súdny poplatok za návrh splatný spolu s podaním návrhu na súd v zmysle zák.č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov nikdy zo strany navrhovateľa zaplatený nebol. V tejto časti údajne zaplateného súdneho poplatku za návrh v sume 500Sk súd uplatnený nárok navrhovateľa na náhradu trov konania považuje za nedôvodný, bezpredmetný. Právny zástupca písomným podaním zo dňa 9.5.2012 žiadal súd aby podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p.

7C 10/2012

rozhodol o trovách konania tak ako si ich vyčíslil navrhovateľ vo svojom návrhu na začatie konania.

S poukazom na citované ustanovenie § 150 ods. 1, 2 O.s.p. v predmetnom súdnom spore je možné uplatniť výnimku, ktorá spočíva v možnosti nepriznania či zníženia náhrady trov konania prisudzovanej účastníkovi konania s plným či prevažným úspechom v spore a to za splnenia dvoch zákonom ustanovených podmienok pre takýto postup, z ktorých prvou je práve povaha sporu (teda okolnosť, že ide o drobný spor a v danom spore je predmetom suma 1,33eur - pôvodne 40Sk) a druhou, že trovy konania (t.j. trovy, ktorých náhrada sa požaduje v sume 1964Sk niekoľko krát vyššia oproti uplatnenej istine) sú neprimerané voči pohľadávke. Súd považuje práve predmetnú vec za takú, v ktorej je dôvodné aplikovať citované zmierňujúce ustanovenie § 150 O.s.p.

Bližšie podmienky pre nepriznanie alebo zníženie náhrady trov konania podľa tohto ustanovenia pritom zákon neupravuje, takže posúdenie splnenia podmienok pre postup podľa takejto úpravy je výlučne na úvahe súdu. Pre súd pritom nie je záväzná dôvodová správa k návrhu príslušného zákona (tu inak k vládnemu návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, doručenému NR SR 29. mája 2008, parlamentná tlač č. 642), nakoľko tá môže slúžiť len ako jedno z východísk pre orientáciu pri ozrejmení úmyslu zákonodarcu (to samozrejme za stavu nedostatku podstatnej odchýlky prijatej úpravy od tej navrhovanej - keďže len návrh zákona a nie aj schválený zákon býva podložený i dôvodovou

správou a nie je celkom zriedkavou prax takých zmien návrhu v legislatívnom procese, v dôsledku ktorých sa dôvodová správa stáva nepoužiteľnou).

Je nesporné, že od začiatku konania, t.j. od podania návrhu na začatie konania si navrhovateľ trovy konania, trovy právneho zastupovania uplatňoval. Súd má však možnosť aplikovať citované ustanovenie § 150 O.s.p. a dôležitým je len to, aby účastníka rozhodnutie neprekvapilo a aby na relevantné ustanovenie právneho predpisu mohol reagovať a v danom prípade sa nejedná o nepredvídateľné rozhodnutie, ktoré by mohlo mať za následok odňatie možnosti konať pred súdom a ktoré by mohlo tiež viesť až k záveru o porušení ústavou garantovaného práva na súdnu ochranu (čl. 46 Ústavy).

Určitú inšpiráciu (nie aplikáciu) treba vidieť aj v prístupe Európskej únie k týmto otázkam. Podľa čl. 16 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, trovy konania znáša strana, ktorá nemala v konaní úspech. Súd alebo tribunál však neprisúdi úspešnej strane trovy konania, ktoré sú neúčelné alebo ktoré sú neprímerané voči pohľadávke.

Podania navrhovateľa na súdy vo veciach koncesionárskych poplatkov majú prvky štandardných až automatických postupov, kedy sa spravidla mení iba osoba povinnej osoby a výška poplatku. A to je na účely vypracovania podaní viac-menej administratívna agenda, ktorá nevyžaduje žiadne sofistikované riešenia. Uplatňované trovy v pomere ku koncesionárskemu poplatku 1,33eur (pôvodne 40Sk) sú niekoľko krát vyššie a evokujú záver, že nejde ani tak o koncesionárske poplatky, ako o trovy právneho zastúpenia za agendu, ktorú by navrhovateľ vedel účelne zabezpečiť aj právnikom za neporovnateľne citlivejšieho dopadu na pomerne široké vrstvy obyvateľstva, ktorých sa tieto poplatky dotýkajú.

Z hľadiska aplikácie citovaného ust. § 150 ods. 2 O.s.p. súd musí u drobných sporov posudzovať aj ich primeranosť. Nakoľko v danom prípade predmet konania nepresahuje 500eur, ide v zmysle § 200ea ods. 1 O.s.p. o drobný spor, pri ktorom v súvislosti s rozhodovaním o trovách konania prichádza do úvahy aj možná aplikácia ust. § 150 ods. 2 O.s.p. v súčasnom znení, podľa ktorého súd môže trovy konania v drobných sporoch nepriznať alebo znížiť, ak sú neprímerané voči pohľadávke. Legálnu definíciu toho, čo je to "neprimerané voči pohľadávke" zákon neuvádza, a tak je pri výklade tohto ustanovenia potrebné vychádzať aj z účelu tejto zákonnej úpravy.

Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z. ohľadne ust. § 150 O.s.p., táto zákonná úprava vychádza z hore v odôvodnení uznesenia už opísaného nariadenia EP a Rady (ES) č. 861/2007 zo dňa 11.7.2007 o tom, aby sa pristupovalo k zníženiu trov, ktoré sú v drobných sporoch neprímerané voči uplatňovanej pohľadávke. V dôvodovej správe sa poukazuje na to, že v týchto konaniach niekedy trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka. V dôvodovej správe sa ďalej uvádza, že "cieľom súdnych konaní v takýchto veciach má byť vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi a nemôže prevažovať záujem na vedení konania z dôvodu, že ide o zaujímavé veci z hľadiska odmeny advokáta. Spoločnosti, ktoré takéto pohľadávky hromadne uplatňujú, majú možnosť výberu advokáta, ktorý pristúpi na uplatňovanie a vymáhanie takýchto pohľadávok za takých podmienok, že veriteľ nebude mať žiadnu ujmu a pre advokáta stále zostanú tieto veci vzhľadom na ich množstvo zaujímavé". Takýto text dôvodovej správy skôr nasvedčuje tomu, že ust. § 150 ods. 2 O.s.p. sa vzťahuje na trovy právneho zastúpenia a hotové výdavky s ním súvisiace.

Účelom takejto zákonnej úpravy bolo práve to, aby boli eliminované trovy právneho zastúpenia pri hromadne uplatňovaných pohľadávkach. Toto ustanovenie teda núti veriteľa (v predmetnom spore navrhovateľa) a jeho splnomocneného zástupcu k hospodárnosti.

Súd prihliadol aj na charakter uplatnenej pohľadávky, na okolnosti, ktoré navrhovateľa viedli k uplatneniu práva na súde, na postoj účastníka a tiež na okolnosti poskytovania právnej pomoci. Odporca predmetnú istinu podľa tvrdenia navrhovateľa uhradil.

Zo znenia ust. § 150 ods. 2 O. s. p. súd zistil najskôr pomer výšky požadovanej náhrady trov konania k výške uplatnenej pohľadávky a následne vyhodnotil stav neprímeranosti takýchto súm (trovy : pohľadávka).

V prejednávanej veci navrhovateľ vo veci samej požadoval od odporcu zaplatenie sumy 1,33eur (pôvodne 40Sk), pričom trovy prvostupňového konania vzniknuté v súvislosti s uplatnením takejto

pohľadávky vyčíslil spolu na sumu 2464Sk (uplatnil si trovy za nezaplatený súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v znení neskorších predpisov).

V danom prípade bolo treba prihliadnuť na stav neprimeranosti trov konania navrhovateľa voči pohľadávke.

7C 10/2012

V prejednávanej veci súd zohľadnil aj tú okolnosť, že v danom prípade ide (podľa vedomosti Okresného súdu Bratislava I z iných ním prejednávaných vecí toho istého navrhovateľa) o hromadne uplatňované pohľadávky nízkej hodnoty, čím je daná i nízka právna zložitnosť a časová náročnosť poskytnutých úkonov právnej služby (možnosť využitia na obdobné, resp. druhovo identické písomné podania adresované väčšiemu počtu osôb skôr vyhotovených predtlačí či vzorov podaní v elektronickej podobe) Právo navrhovateľovi na odborné právne zastúpenie (advokátom) síce zásadne nemožno upierať, na druhej strane však u právnických osôb vykonávajúcich podnikateľskú činnosť vo väčšom nemožno nevidieť aj ponúkajúcu sa (a podľa všetkého zrejme ekonomickejšiu) možnosť zabezpečenia si nevyhnutného právneho servisu aj z vlastných zdrojov (pomocou na to povolaného zamestnanca či viacerých zamestnancov), pre ktorú sa nad otázkou ekonomiky vedenia sporov takýmito subjektmi treba zamýšľať osobitne. S poukazom na citované ustanovenie § 150 O.s.p. súd navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie je možné podať odvolanie do 15

dní odo dňa doručenia na Okresný súd Bratislava I., v 2

vyhotoveniach.